

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 653 יום ה' 28 בפברואר 2013

השבוע בגיליון

עדכונים מהשטח

תאמו

פסיקה

מחוץ לחוק

לידיעת עורכי הדין – הגשות ב"נט משפט" – עד 17:00 בלבד !
נמחקה בהסכמה עתירת לשכת רואי החשבון בגין הפליית "נוהל האורכות"
Where you stand depends on where you sit

מ"ה – רכישת מניות ומוניטיין? //
מ"ה – יורשים של נכה אינם זכאים לפטור ממס שהגיע לנכה //
שבח – כתובתו של מייצג / שלוח = כתובתו של העוסק //

כתבי אישום: פיקטיביות בענף הדלק (ביטון ובאדיר) // רשות המסים: מבצע
"מגרש ביתי" // הונפק בול "המכס בישראל"

עדכונים מהשטח

לידיעת עורכי הדין – הגשות בנט משפט עד 17:00 בלבד !

♦ (נט-המשפט) לאחר השעה 17:00 בימים א' עד ה' בשבוע, יראוהו כאילו נשלח ביום החול שלאחריו.
♦ המצב הקודם, ערב התיקון האמור, היה כי המצאת כתב בי דין אלקטרוני (באמצעות נט-המשפט) עד חצות היה נחשב כאילו הוגש במהלך היום.
♦ התיקון האמור יחול 30 ימים החל מפרסומו ברשומות, שככל הנראה יהיה בימים הקרובים (נעדכן באתר מס פקט...)
♦ לתשומת ליבכם ! שכן הפרקטיקה מלמדת, כי עורכי הדין תמיד מחכים לרגע האחרון !

♦ ביום 14.2.2013 חתם שר המשפטים על תיקון תקנות סדר הדין האזרחי ובכלל זה אישר את שינוי תקנה 497(ג) לתקסד"א, אשר מאפשרת המצאת כתבי בי דין אלקטרוני לבית המשפט באמצעי אלקטרוני (נט-המשפט) והקובעת בתקנת משנה (ד), כי כתב בי דין אלקטרוני המיועד לבית המשפט, יומצא אל יעד ההגשה האלקטרוני כהגדרתו בתקנות.
♦ במסגרת התיקון (טרם פורסם), תוקנה תקנת משנה 497(ו), אשר מתייחסת למועד ההמצאה, ונקבע, כי: כתב בי דין שישלח באמצעי אלקטרוני

נמחקה בהסכמה עתירת לשכת רואי החשבון בגין הפליית "נוהל האורכות"

♦ לאור ההפליה האמורה הוגשה העתירה: בג"ץ 6045/12 לשכת רואי החשבון בישראל נ' רשות המיסים ומ"י.
♦ העותרת ציינה בעתירתה, שרשות המיסים מנסה לעודד שלא כדון ובאופן מפלה את המייצגים המשדרים באופן הפוגע בשוויון ובתחרות תוך הרעה במכוון ובאופן תמידי של הסדרי הארכות של המייצגים שאינם משדרים, זאת כדי לאלצם להתחיל ולשדר. לפיכך, ביקשה העותרת מבית המשפט שיורה להשוות בין תנאי הארכות הניתנים למייצגים המשדרים את דוחות המס למייצגים שאינם משדרים את הדוחות.
♦ ביום 7.2.13 קבע ביהמ"ש העליון בשבתו כבג"ץ, כי מאחר והעתירה נסבה על שנת 2011, הוצע בהסכמה כי תימחק, תוך שמירת זכויותיה של העותרת, בין השאר משום שהפכה לתיאורטית. בנתון לכך נמחקה העתירה, תוך שמירת זכויות ובלא צו להוצאות ובהנחה שתבוא הידברות בין הצדדים, שביהמ"ש "מפצירים בצדדים לנהל אותה ברוח עניינית".

♦ ביום 12.8.12 עתרה לשכת רואי חשבון לבג"ץ כנגד רשות המסים בבקשה להורות על תיקון הנוהל המפלה באופן פסול בין מייצגים המגישים דוחות מס באמצעות מערכת שע"מ (להלן: "מייצג משדרי") לבין מייצגים המגישים דוחות מס באופן פרונטלי במשרדי רשות המסים (להלן: "מייצג שלא משדרי").
♦ בהתאם להוראות הפקודה, נישומים שיש להם מייצג, נדרשים באמצעות מייצגם להגיש את דוחות המס השנתיים עד ליום ה-31.5 בכל שנה. היות ומדובר בתקופה די קצרה שלפני הגשת הדוחות ואף בתקופה של עומס עבודה, הן עבור מייצגים והן עבור רשות המסים, רשות המסים מפרסמם בכל שנה "נוהל מתן אורכות אוטומטיות" (להלן: "הנוהל") כדי לסייע בהתמודדות עם עומס זה. לטענת העותרת, במסגרת הנוהל, הרשות נוהגת להפלות בין מייצג משדרי לבין מייצג שלא משדרי ומעניקה הסדרי ארכות "נדיבים במיוחד" למייצגים המשדרים לעומת המייצגים שאינם משדרים.

Where you stand depends on Where you sit

**מאת: נדב הכהן, רו"ח
רוז'נסקי, הליפי, מאירי ושות'**

◆ בנוסף לכל אלה, וכפי שקבע אדם סמית בספרו הקלאסי על עושר העמים, קיימות ארבע דרישות הכרחיות מכל מס טוב ואלו הן:

1. המס צריך להתחשב בנישום.
2. המס צריך להיות ודאי וידוע מראש.
3. המס צריך להיות יעיל.
4. המס צריך להיות מושתת על הגינות ויושר.

אשר על כן, פיתוחה ותיפעולה של מערכת מס מושלמת (ככל שניתן להגיע לכך) מהווה יעד רצוי, אך לא בהכרח מצוי (שלא לומר אוטופיה בהתגלמותה).

יתרה מכך, קיימת אף אסכולה הדוגלת בביטול גורף של המס הישיר (מהלך שיחייב, מן הסתם, הטלת מסי צריכה ומסי הון בשיעורים מוגדלים), וזאת מתוקף התחושה שמערכת המס הולכת ונעשית מסורבלת ויקרה מדי, הגובה מהמשק הלאומי מחיר כבד ומרתיע (בין היתר, בשל היותה גורם מדכא צמיחה).

◆ לא יהי זה מעשי, למיטב הבנתנו, לצפות, כי מקבלי ההחלטות יוותרו על השימוש במערכת המס כמכשיר רב עצמה להשגת יעדים חברתיים וכלכליים, אך מן הראוי להפנותם (ובמיוחד את חברי הכנסת החדשים, שזה עתה נבחרו לתפקידם החשוב) אל המלצתו האוניברסלית של הרמב"ם, לפיה יש לבחור תמיד בשביל הזהב (דרך האמצע) באופן מבוקר ומאוזן, ולהימנע מקיצוניות.

◆ נזכרנו במשחק המילים השנון (המיוחס - בצדק או שלא בצדק - לנלסון מנדלה), משנחשפנו לשלל העצות שמשאיים בימים אלה רבים (וטובים!) בדבר השינויים המתבקשים בנטל ובתמהיל המס.

◆ יש הגורסים שצו השעה הוא ביטול הטבות המס, מהן נהנות כיום חברות (מבוססות) מתוקף הוראות החוק לעידוד השקעות הון; אחרים סבורים, שרק הטלת מס עזבון (ומתנות) תובילנו לחוף המבטחים המיוחל; לא נפקד גם מקומם של המומחים השמים את יהבם על ביטול מקלטי המס (בעיקר דירות המגורים וקרנות ההשתלמות של יחידים), ויש הקוראים להילחם עד חורמה בתכנוני המס האגרסיביים (הכינוי הזה, בדרך כלל, מיועד לתכנוני המס שהגו האחרים ו/או לתכנוני המס שהיטיבו עם האחרים).

◆ אנו מבקשים להזכיר, כי כל מערכת מס מודרנית במדינה מתוקנת, בנוסף לתפקידה העיקרי כמכשיר למימון המוצרים והשירותים שהמדינה מספקת לתושביה ולאזרחיה, משמשת גם כמכשיר לקידום מדיניות פיסקלית, לרבות תמריץ חיובי - או שלילי - לפעולות מסוימות.

◆ כך, למשל, החליטה מדינת ישראל להעניק הטבות מס מרחיקות לכת לעולים חדשים ולתושבים חוזרים ותיקים (ופגעה בכך במודע בעקרון חשוב, שהוא הדרישה לנייטרליות במסים), כדי לייצר תמריץ מס חיובי ליחידים שצברו רכוש בחו"ל (ולאלה שיעשו כן לכשיהפכו לתושבי ישראל), במהלך תקיפת חסד של 10 שנים מהמועד שהיו לתושבי ישראל.

מטרה חשובה אחרת בשיקולי המחוקק הישראלי היתה עידוד וחיזוק האוכלוסיה באזורי הפיתוח, הן באמצעות תמריצי מס שניתנו למעסיקים והן באמצעות תמריצי מס שניתנו לתושבים, למרות הפגיעה הברורה בנייטרליות של המס.

העיתון המקצועי לענייני מסים

משמע, לו היו מבוצעות העסקאות נשוא ערעור זה כיום, הרי שייתכן והיו מדווחות לציבור המשקיעים כעסקאות שבמסגרתן רכשה החברה מוניטין. דומה שאין מחלוקת, כי המערערת שילמה עבור מניות תמורה הגבוהה מהשווי הפנימי של פעילות באותה עת. ביהמ"ש קבע, כי אחד הטעמים לתשלום התמורה העודפת הוא בגין פוטנציאל הסינרגיה שראתה המערערת לנגד עיניה. נכס הסינרגיה מהווה דוגמה ברורה למקרה שבו עודף התמורה נובע מהשווי הסובייקטיבי שמייחס הרוכש לנכס ולא מהשווי האובייקטיבי של נכס המוניטין. כך למשל, בעל חנות מכולת נטולת חניה שרוכש מגרש חניה סמוך במחיר הגבוה משווי הפנימי של מגרש החניה, אינו רוכש מגרש חניה ומוניטין לציודו, אלא רוכש את האפשרות להפעיל את מגרש החניה באופן סינרגטי עם העסק שבבעלותו. סינרגיה זו מבטאת את השווי הסובייקטיבי שמעניק בעל המכולת לאותו מגרש חניה. עבור בעל המכולת, על מאפייניו הייחודיים, שוויו של מגרש החנייה הוא גבוה יותר, ללא כל קשר לשאלת המוניטין הגלום בו. כך גם עבור המערערת. לא הוכח, כי רכישה אפשרה למערערת לשמור על לקוחותיה הקיימים בתחום הביטוח. יכול והרכישה נועדה גם כדי לעשות שימוש בלקוחות כדי לנסות למכור לאותם מתוך סל מוצרי המערערת. סינרגיה זו היא חלק מהשווי של המניות עבור המערערת. רשימת הלקוחות לא רק תניב הכנסות עתידיות מהפרמיות הקיימות אלא תביא להכנסות מרכישת פוליסות חדשות ואחרות בידי אותם לקוחות בזכות "הסינרגיה".

◆ בעסקה השניה, המערערת לא העידה אף עד מטעם המוכרות שיוכל לשפוך אור על ההסכמים האמורים ולהעיד, כי בכוונת הצדדים הייתה למכור מוניטין. המערערת לא הציגה הערכת שווי שנערכה קרוב למועד הרכישה שתלמד, כי כבר אז ראתה עצמה כרוכשת מוניטין, או כל מסמך דומה אחר. המערערת לא סיפקה כל הסבר המניח את הדעת לכך שתמורה זהה שולמה בגין המוניטין לכל אחת מהמוכרות. בבחינת מכלול הדברים, המערערת לא הצליחה להרים את הנטל המוטל עליה להוכיח, כי נרכש במקרה זה מוניטין. עסקת שבח - המערערת לא הצליחה להרים את הנטל להוכיח, כי לשון החוזה ומהותו הכלכלית שונים. המערערת רכשה את מניות חברת שבח, אשר היה גלום בהן הפוטנציאל לקבל זרם עמלות מהחברה כנגד מתן שירותים לחברה. פוטנציאל זה נוצל בעבר, וכעת הוא מנוצל על ידי המערערת.

תוצאה:

◆ הערעור נדחה.

ניתן ביום 20.2.2013

ב"כ המערערת: עו"ד גיל גריידי ושלמה אביעד זיכר
ב"כ המשיב: עו"ד אלפא ליבנה – פרקליטות מחוז
ת"א (אזרחי)

רכישת מניות ומוניטין?

ע"מ 09-12-36620 כלל חברה לביטוח בע"מ נ' פשמ"ג
 אינגה אייזנברג, עו"ד

◆ המערערת הינה חברת ביטוח, העוסקת בכל ענפי הביטוח, ומוחזקת בבעלות מלאה של חברת "כלל החזקות עסקי ביטוח בע"מ", שהינה חברה ציבורית. ערעור זה עוסק בשלוש עסקאות שביצעה המערערת לרכישת מניות שלוש חברות לניהול קרנות פנסיה. בדיווחיה למשיב טענה המערערת, כי בעסקאות אלו רכשה לא מניות בלבד, אלא רכשה גם נכס נוסף הנלווה למניות - מוניטין.

◆ בעסקה ראשונה טוענת המערערת, כי רכשה למעשה שני נכסים - האחד, מניות חברת מיטבית; השני, מוניטין, הנובע מפעילות בעלת המניות הקודמת שלה. לעניין עסקה שניה, טוענת המערערת, כי המוניטין היה בידי בעלות מניותיה כנכס נפרד מפעילות החברה שבעלותן. במסגרת הסכם הרכישה, ויתרו בעלות המניות על תזרימי ההכנסות המגיעים להן מהסכמי העמלות. בנוגע לעסקה עם חב' שבח טוענת המערערת, כי בהסכם רכישת המניות צוין במפורש, כי המערערת רוכשת גם את זרם העמלות מלקוחות. המערערת רואה בזרם העמלות כסממן לקיומו של נכס מוניטין. לחילופין, זרם העמלות, לטענת המערערת, הינו נכס נפרד מהאחזקה במניות, שכן מדובר בנכס ממשי המעוגן בהסכם עמלות המקנה זכות לזרם העמלות עד שנת 2019.

מנגד, המשיב עומד על כך, כי על פי נוסח ההסכמים כולם מדובר ברכישת מניות; חברת האם של המערערת, כלל החזקות, דיווחה לרשות לניירות ערך, לבורסה לניירות ערך בתל אביב ולציבור המשקיעים, כי מדובר בעסקאות לרכישת מניות; דיווחי המערערת בדוחותיה הכספיים סולו היו על רכישת מניות. המשיב טוען לפיכך, כי המערערת טוענת בפני כולי עלמא, כי רכשה מניות ורק כלפי המשיב טוענת, כי רכשה מוניטין, לאור הטבת המס הצפויה לצמוח לה מדיווח זה.

ביהמ"ש מחוזי בתל אביב – כב' הש' מגן אלטוביה:

◆ ביהמ"ש קבע, כי לגבי עסקה ראשונה התמונה אינה חד משמעית כאילו הנישום דיווח באופן אחד וטוען מול הרשות אחרת. בעוד בדוחות הסולו הכירה המערערת ברכישת מניות, הרי שבדוחותיה המאוחדים הכירה המערערת ברכישת מוניטין. אמנם, רק דוחות הסולו משמשים לצורכי מס ומחייבים את המשיב בקביעת השומה, והצדדים חלוקים בנוגע למעמד הדוחות המאוחדים בשנות המס שבערעור, אך דומה, כי בעצם ההכרה במוניטין בדוחות הכספיים המאוחדים יש בכדי לשלול את טענת המשיב, כי המערערת מציגה את הממכר באופן שונה אך ורק לעניי פקיד השומה. יש אינדיקציה לכאורית, כי הקבוצה ראתה בנכס הנרכש, נכס מוניטין. זאת ועוד, לא נראה, כי יש מחלוקת בין הצדדים שעם המעבר לתקינה החשבונאית הבינלאומית, אשר לא חלה בשנות המס שבערעור, השתנה מעמד הדוח הכספי המאוחד והוא נהפך לדוח הבכיר בדיווחי החברה לציבור המשקיעים.

העיתון המקצועי לענייני מסים

פרשנותם באופן שסותר את תכליתם - דבר. לטעמו של המשיב, הפרשנות הנדרשת לסעיפי הפקודה, הברורים דיו, הינה הפרשנות המתיישבת עם תכלית החוק ולא כזו המנוגדת וסותרת את תכלית החוק. באשר לסעיף 59(5) הדין במתן פטור לנכה טען המשיב כי הפרשנות המתבקשת לסעיף זה הנה מתן פטור לנכה, בעבור היגיעה האישית שלו.

בית המשפט המחוזי מרכז בפני כב' השופט ד"ר אחיקם שטולר:

◆ ביהמ"ש קבע, כי נקודת המוצא לפרשנות החוק, על פי השיטה הפרשנית התכליתית, היא לשון החקיקה המהווה מקור חשוב ומרכזי לתכלית החקיקה. הטעמים העיקריים לכך הם שניים: ראשית, הלשון הוא מקור אמין לתכלית הן מנקודת המבט הסובייקטיבית והן מנקודה אובייקטיבית. שנית, הנמען של דבר החקיקה, הציבור הרחב החי על פי החוקים, מעיין בלשון החקיקה. לאחר ניתוח לשוני של סעיף 8(ד) הגיע בית המשפט הנכבד לכלל מסקנת ביניים ולפיה תכליתו של סעיף זה הינה להבהיר כיצד לנהוג במקרה בו הנישום נפטר בתקופת הפריסה שבה דן סעיף 8(ג)3. המערערת ביקשה לתמוך יתדותיה על האמור בסעיף 120 לפקודת מס הכנסה אשר לטעמו של בית המשפט הנכבד איננו עוסק בפרשנות סעיף 8(ג)3 שכן תכליתו של הסעיף היא ליצור דרך נוספת לגביית מס ולא דרך ליתן פטור ממס. בית המשפט הנכבד הגיע למסקנה לפיה סעיף 8(ד) הוא סעיף הפרשנות אשר מתייחס לנישום שנפטר במהלך תקופת הפריסה. לתוצאה זו ניתן להגיע על פי מיקומם של הסעיפים ביחס לסעיף 8(ג)3. פרשנותם המילולית ותכליתם ובמיוחד על פי הכלל לפיו כאשר קיימת הוראת חוק ספציפית והוראת חוק כללית, גוברת ההוראה הספציפית על ההוראה הכללית. התוצאה היא שהערעור נדחה. כנאמר על ידי המשיב בסיכומיו - ההכנסות ממענק הפרישה לשנת המס 2006 יחולקו באופן יחסי, כך שהחלק של ההכנסה, המקביל לחלק היחסי של תקופת חיי המנוח יהא פטור, בעוד החלק הנותר, שמקביל לחלק החל מהרגע בו נפטר המנוח הינו חלק חייב. בנוסף, המס ששולם כמקדמה, מההכנסות ממענק פרישה לשנת המס 2007, יהא מס סופי. בנסיבות המצערות של תיק זה לא ראה בית המשפט הנכבד לעשות צו להוצאות.

התוצאה:

◆ הערעור נדחה

ניתן ביום 13.2.2013

ב"כ המערערת: עו"ד יוסף ברוך

ב"כ המשיב: עו"ד מרוואן עבדאללה

◆ מדובר בערעור אשר תכליתו בקשת החלת פטור שניתן לנכה, לפי סעיף 59(5) לפקודת מס הכנסה (פטורים ממס) (להלן: "הפקודה"), לירשי נכה שנפטר בשנת 2006 והיה זכאי לפטור מכח הסעיף דלעיל. המערערת הינה אלמנתו והיורשת היחידה של אברהם פורת ז"ל (להלן: "המנוח") אשר היה מועסק כשכיר בבנק הבינלאומי במשך יותר מ-28 שנה. למנוח נקבעה נכות צמיתה בשיעור של 100% החל מיום 15.12.05, עקב מחלה סופנית בה חלה. עם פרישתו ממקום עבודתו קיבל המנוח, בשנת 2002, מענק פרישה בסך 2,412,932 ש"ח כאשר סך של 269,703 ש"ח מתוכו היה פטור מכח סעיף 9(א7) לפקודה. היתרה נפרסה באישור המשיב על פני 6 שנות מס (2002-2007), בהתאם לסעיף 8(ג) לפקודה. המערערת, כיוורשת היחידה, הגישה דו"ח לשנת המס 2006 (שנת הפטירה) ובמסגרתה דיווחה הכנסתו של המנוח מפריסת המענק כפטורה ממס מכוח סעיף 9(5) לפקודה. המשיב הוציא שומה בצו עליה הוגש הערעור דנן. בשומה שלל המשיב, לאור עמדתו העקרונית, את זכותו של פורת לפטור מכוח סעיף 9(5) לפקודה בשנת המס 2006. עמדתו זו נדחתה על ידי בית משפט העליון. בנוסף, הפעיל המשיב את סמכותו בהתאם לסעיף 8(ד) לפקודה וצירף את יתרת המענק שנפרסה לשנת המס 2007 כהכנסה בשנת המס 2006 שהיא שנת המס שבערעור. לאור זאת קבע המשיב בצו, כי ההכנסה החייבת הינה ההכנסה המצטברת מפריסת המענק לשנים 2006-2007 ולפיה חויבה המערערת במס על הכנסה בגובה 714,410 ₪ שהינו הסכום של שני חלקי מענק הפרישה שנפרסו לשנים 2006 ו-2007 (סך של 357,205 ש"ח לכל שנה).

◆ לטענת המערערת, הפירוש הנכון לסעיף 8(ג)3 לפקודה הוא כזה המפרש את הפריסה כפריסת ההכנסה ולא כפריסת המס ואין המדובר ב"פריסה טכנית". המערערת מוסיפה וטוענת, כי המדובר בהכנסה שהועתקה עקב פריסתה לשנים קדימה ולא חלה עליה הגבלה לעניין חישובה לאחר ש"תפסה מקום" בשנת המס העתידית. לטענתה, "העתקת ההכנסה" לשנות המס העתידית וחישובה כחלק ממנה, לרבות הפטורים, מגשימה את תכליתם של הסעיפים 8(ג) ו-9(5) לפקודה. המערערת הוסיפה כי אין כל בסיס והצדקה חוקית או מוסרית להטלת חיוב במס על יורש של נכה 100% שהיה פטור ממס בחייו, כל זאת רק בשל כך שהוא הלך לבית עולמו.

◆ לטענת המשיב, "עם פטירתו של נכה, פטור שניתן לו נטמן יחד איתו". בנוסף טוען המשיב, ובהתאם לסעיף 8(ד) לפקודה, הפריסה שבוצעה גם היא מתבטלת. המשיב הדגיש, כי פטירתו של קרוב משפחה היא דבר קשה, אך אין לזה ולהחלת סעיפי הפקודה או

העיתון המקצועי לענייני מסים

קבוע בתקנה 2(א) לתקנות מע"מ (סדרי הדין בערעור), התשל"ו – 1976.

ביהמ"ש המחוזי בת"א-יפו בפני כב' השופט איתן אורנשטיין:

◆ ביהמ"ש קבע, כי אין חולק, כי המערערת לא הגישה כל בקשה להארכת מועד להגשת ערעור, בהתאם לתקנה 8 לתקנות מע"מ, המקנה לביהמ"ש סמכות להארכת המועד להגשת ערעור, אם ניתן טעם מספק. השאלה שבמחלוקת, הינה, אפוא, מה המועד שבו ידעה המערערת, לראשונה, על החלטת מר הרשברג, מנהל תחום ביקורת חשבונות אצל המשיב (להלן: "הרשברג"), בדבר דחיית ההשגה. טענת המשיב לפיה המערערת ידעה על אי רישום ההשגה שמשמעה דחיית ההשגה, לכל המאוחר, ביום 8.3.12, עם מסירת ההחלטה לקופמן, במהלך פגישתו עם הרשברג. ודוק, ביום 8.3.12 נפגש רו"ח קופמן עם הרשברג, בעניינה של המערערת ומטעמה, ואין חולק כי קופמן קיבל מהמשיב באותו מעמד את מכתב המשיב מיום 28.2.12, לפיו ההשגה נדחתה למעשה מחמת שלא ניתן לרשום אותה, עקב האחרור בהגשתה. דא עקא, המערערת טוענת כי קופמן לא העביר לידה העתק ממכתב המשיב, וכך גם עולה מתצהירו של קופמן, הגם שהוא מודה בסעיף 5 לתצהירו כי קיבל את המכתב מיום 28.2.12 הדוחה את ההשגה. אין בידי ביהמ"ש לקבל טענה זו. ביהמ"ש קבע, תמוה בעיני כי קופמן, ששירותיו נשכרו על ידי המערערת, קיבל את מכתב המשיב הדוחה את ההשגה, אך בחר להחזיקו בידו, תחת העברתו לידי המערערת. ביהמ"ש מוסיף, כי גם אם יצא מנקודת הנחה, כי כך פעל קופמן, הרי שגם בכך אין לסייע למערערת. שהרי, **קופמן פעל כשלוח מטעמה, ובהתאם להוראות סעיף 2 לחוק השליחות, התשכ"ה - 1965, הרי שיש לראות במערערת כמי שקיבלה את מכתב המשיב עם מסירתו לידי קופמן.** מכאן, שהמועד להגשת הערעור חלף ביום 8.4.12, בעוד שהערעור הוגש לפתחו של ביהמ"ש רק ביום 4.6.12, מבלי שהוגשה לביהמ"ש בקשה להארכת מועד, ומבלי שיש למערערת טעם מיוחד. בנסיבות, דין הערעור להיות מסולק על הסף.

התוצאה:

◆ הערעור נמחק על הסף

ניתן ביום 30.1.2013

ב"כ המערערת: עו"ד מרואן ג'דעון

ב"כ המשיב ב"כ המשיב: עו"ד יונתן בן דוד

כתובתו של מייצג / שלוח = כתובתו של העוסק

ע"מ 12-06-5354 טריניטי מערכות בע"מ נ' מע"מ

רוזנברג אברהם, עו"ד (יועץ מס)

◆ ביום 16.12.07 וביום 1.12.07 הוציאה המערערת, שתי חשבוניות זיכוי לחברת נוקיה סימנס, שסכום המע"מ הכולל הינו 77,240 ש"ח (להלן: "חשבוניות הזיכוי"). המשיב סבר, כי חשבוניות הזיכוי הוצאו שלא כדין. על כן, הוציא המשיב למערערת, ביום 3.5.11 שומה לתקופת דו"ח נובמבר - דצמבר 2007. השומה נשלחה למערערת, בפקס, סמוך לאחר המועד שבו ניתנה. ביום 2.1.12 הגישה המערערת השגה על השומה. ביום 31.1.12 שלחה המערערת למשיב מכתב נוסף, אשר הוותר על ידה בכותרת "השגה מטעמים מיוחדים", בו ציינה המערערת כי היא ידעה על השומה באיחור (שני המכתבים יכוננו להלן יחדיו: "ההשגה"). ביום 28.2.12 נדחתה השגת המערערת לאור האיחור בהגשתה, ומאחר שלא הוצג כל טעם מיוחד לאיחור זה. על דחיית ההשגה, הגישה המערערת את הערעור נשוא פסק הדין. המערערת טענה בערעור, כי חשבוניות הזיכוי הוצאו על ידה בעקבות הסכם מכירת פעילות החברה לאחד משותפיה שפרש, מר רמי שפט, וכי היא מעולם לא סיפקה שירות לחברת נוקיה סימנס, שאליה יצאו חשבוניות הזיכוי. חשבוניות הזיכוי נעשו בתיאום מלא עם המשיב, שאף ביצע למערערת ביקורת ספרים בחודש אוגוסט 2008, בסיומה לא רק שלא קבע המבקר מטעם המשיב, מר יהודה אשר (להלן: "המבקר"), כל ממצא מחייב לחובת המערערת, אלא שהוא אף אישר את תקינות חשבוניות הזיכוי. על כן, ◆ לשיטת המערערת, המשיב לא היה רשאי להוציא את השומה שכן, הזיכויים הוצאו כדין. המערערת מוסיפה וטוענת, כי השומה לא הומצאה לה ע"י המשיב, זאת חרף מאמצים רבים וניסיונות לקבלה. גם החלטת המשיב הדוחה את ההשגה לא הומצאה לה במועד, ומכאן האיחור בהגשת הערעור. המשיב בתשובתו לערעור, טען, כי תמורת החשבוניות שבגינן הוצאה שומת העסקאות שולמה למערערת, עובדה שהמערערת אינה חולקת עליה. המערערת לא השיבה לנוקיה סימנס את הכספים ששולמה לה, והעסקה נשוא החשבוניות לא בוטלה, כך שמטרת חשבוניות הזיכוי הייתה שלא לדווח למשיב על התקבולים. בנוסף לאמור לעיל, הגיש המשיב בקשה לסילוק על הסף. עוד נטען, כי ההשגה הוגשה זמן ניכר לאחר תום 30 הימים הקבועים בסעיף 82(א) לחוק מע"מ להגשת ההשגה, וכי זכות המערערת להגשתה חלפה ביום 5.6.11. למצער, משראתה המערערת כי ההשגה לא תוגש על ידה במועד הנקוב לכך, היה עליה להגיש בקשה להארכת המועד, אלא שגם זאת לא עשתה המערערת. לטענת המשיב, המערערת ידעה ע"ב"כ המשיב ב"כ המשיב: עו"ד יונתן בן דוד, עם מסירת ההחלטה לידי רו"ח קופמן אדוארד מטעמה (להלן: "קופמן"), ומכאן שאף זכות זו חלפה ביום 8.4.12,

רשות המיסים: מבצע "מגרש ביתי"

ביום 21.2.13, בימ"ש השלום בתל אביב, כב' השופטת תרצה שחם קינן, שיחררה את החשוד **שלמה שוורץ ממושב מזור**, תחת מגבלות ובערבויות של 1.2 מיליון ש"ח. שוורץ חשוד בדיווח כוזב על עסקת מקרקעין ובהעלמת הכנסות מדמי שכירות לשם הפחתת תשלום מס הנאמד במאות אלפי ש"ח. מבקשת המעצר שהוגשה לביהמ"ש עולה, כי במסגרת פעילות מודיעינית שביצע משרד **חקירות מס הכנסה מרכז**, עלה חשד, כי החשוד משכיר מחסנים במושב מזור מבלי שידווח על כך לרשות המיסים וכן כי מכר מגרש במסווה של דירת מגורים במטרה "לזכות" בפטור ממש. ביום 20.2.13 נפתחה חקירה גלויה תחת השם "מגרש ביתי", לטענת רשות המיסים, החשוד נחקר והודה כי מכר קרקע במושב מזור, אך כדי לדווח לרשות המיסים על עסקה של מכירת דירת מגורים מזכה, הניח קרוואן על הקרקע ופינה אותו מיד עם השלמת העסקה. בכך ניסה להתחמק מתשלום של מאות אלפי ש"ח למס שבת. בנוסף, כדי להסוות את היותו צד בעסקה, רשם את הקרקע על שם קרובת משפחתו כך שלרשות המיסים דווח, כי היא מוכרת הקרקע. עוד עולה מהבקשה, כי החל ב- 2010 החשוד משכיר מחסן במושב מזור תמורת דמי שכירות של עשרות אלפי שח מדי שנה מבלי שידווח על כך לרשות המיסים.

הונפק בול "המכס בישראל"

ביום 27.2.13 הושק **בול "המכס בישראל"** שהנפיק השירות הבולאי של דואר ישראל. הבול הושק בטקס חגיגי במעמד מנכ"ל משרד האוצר **זרון כהן**, מנהל רשות המיסים **זרון ארבל** ומנהל השרות הבולאי **ירון רצון**. השקת הבול, המוקדש למכס בארץ, מבטאת את הערכת המדינה למכס הישראלי ולתרומתו הייחודית לכלכלה ולמסחר. אירוע ההשקה נערך במסגרת כנס תכניות עבודה של מינהל המכס שנערך במעלה החמישה. ערכו הנקוב של הבול החדש עומד על - 9.50 ש. הבול עוצב על ידי יגאל גבאי, נותן ביטוי לדינמיות המאפיינת את מינהל המכס, לפתיחת השערים לעולם ולזרימת הסחורות דרך האוויר, היבשה והים.

כתבי אישום: ח-ן פיקטיביות בענף הדלק

ביום 21.2.13 הוגשו שני כתבי אישום חמורים לבתי משפט השלום בנצרת ובאשדוד. כתב אישום אחד הוגש (באשדוד) נגד יעקב ביטון והחברות "שו"י" ו"עין כל האושר" שבבעלותו. וכתב האישום השני הוגש (בנצרת) כנגד מונדר בדיר, מנהלה של חברת "תזקיקים", שהיא חברה יצרנית ונגד אחרים. כתבי האישום הוגשו בעקבות חקירה מסועפת בצח"מ "הילוך חוזר" בו השתתפו **חקירות מע"מ תל אביב ובאר שבע**, **חקירות מס הכנסה מרכז**, **היאל"כ וימ"ר נגב**. נגד יעקב ביטון ומונדר בדיר וגשו גם בקשות למעצר עד תום ההליכים.

על פי כתב האישום, שהוגש נגד **מונדר בדיר**, ע"י עו"ד **ענבל הוכמן מהמחלקה המשפטית של מכס ומע"מ מחוז צפון**, פעל הנאשם במסגרת חברת "תזקיקים" לביצוען של עבירות מס רבות, במסגרתן ניכה חשבוניות פיקטיביות בסכום של **190 מיליון ש"ח**. כן פעל, עפ"י עובדות כתב האישום, לשיבוש מהלכי משפט וחקירה לקבלת דבר במרמה מבית המשפט המחוזי בתל אביב, עת הגיש בקשת פירוק של חברת "**דבי אנרגיה**", אשר במסגרתה הוא טוען ככזב, כי סיפק דלקים לחברה זו והכל במטרה לאזן את המלאים שנוצרו בספריו כתוצאה מקבלת החשבוניות הפיקטיביות. בנוסף, במהלך החקירה, תקף בדיר שני חוקרי מע"מ וקילל אותם ובכך עבר עבירות של תקיפת עובד ציבור בכוונה להכשילו במילוי תפקידו והעלבת עובד ציבור.

עפ"י כתב האישום שהוגש נגד **יעקב ביטון**, ע"י עו"ד **הדס זוהר ועו"ד סעיד עתאמנה מהמחלקה המשפטית במע"מ אשדוד**, ביצע יעקב ביטון עבירות מס רבות באמצעות ניכוי והפצה של חשבוניות מס פיקטיביות בסך כולל של כ- **830 מיליון ש"ח**. המדובר בעבירות חמורות על חוק מס ערך מוסף ופקודת מס הכנסה, שנעברו בניסבות מחמירות ואשר במסגרתן פעל הנאשם יעקב ביטון להתחמק ממס ולעזור לאחרים להתחמק ממס, כל זאת תוך ניהול פנקסים וספרי הנהלת חשבונות כוזבים. על פי כתב האישום הנאשם פעל בערמה, מרמה ותחבולה ובשיטתיות כשמעשיו אלה הובילו לגרימת נזק עצום לקופה הציבורית.

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
 תל אביב 67021; טל. 03-6966416 פקס. 03-6953991 info@masfax.co.il

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי לטל. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.